

lante și cu prințul Gheorghe Cantacuzino, au trasu la frumoasa casă a Banului Grigorie Ghica, unde se și presintă îndată Căminarul Sava.

După uă convorbire particulară între dênșii, parte din oștirea sa, sub capi Colocotroni, Caravia și alți, ocupă Mönăstirile situate p'în prejurul Colentinei; ier' partea cea-l'altă, sub colonelu Duca, G. Olimbie, I. Farmache și alți intră în orașu.

A doua și Ipsilante priimi cu multă amabilitate pe Mitropolitul țerei împreună cu Episcopii și alți căți-va boieri ce mai remăsesseră în Bucuresci, si cari 'lu întempinasseră înainte. Apoi, după priimirea obicinuită, convorbi cu dênșii mai multe ore despre diferite lucruri, adăogându pe lângă altele, că aflându-se tronul vacantu, aru fi de trebuință ca boierii să întocmescă uă comissiune cu deplină putere pentru administrarea țerei, căci pe viitoru voru lipsi cu totul Domni străini trimiși din Constantinopolu și țerra se va administra cu legile selle: ier câtu despre dênșul, elu le promise că va contribui pentru folosul generalu alu țerei; după acéstă se despărțiră.

Ense Tudorū nu eși de locu intru întempinarea lui Ipsilante, pentru că, din momentul în care Ipsilante ajunsese la Focșeni, se ivisse între dênșii uă mare rēcělă și nemulțumire. Căci, pe când Ipsilante se afla încă în Moldova, Tudor ilu silea să și grăbescă venirea în țerra-Românescă, temându-se ca nu cum-va să se facă fōră veste vre uă invasie de